

آنالیز مولکولی پلی مورفیسم های تک نوکلئوتیدی rs153109 و rs181206 ژن IL-27 در بیماران

مبتلا به سندروم بهجت

راشده دهقان زاده، دکتر زهره بابالو، دکتر ابراهیم سخی نیا، دکتر علیرضا خبازی، دکتر داریوش شانه بندی،

دکتر سعید صدیق - اعتقاد، توحید غریبی

مقدمه: بیماری بهجت (BD) یک بیماری خودایمن سیستمیک مزمن با علت ناشناخته است که عموماً با دوره های برگشت پذیر از طیف وسیعی از علائم بالینی همراه است. سایتوکاین ها در پاتوژنز این بیماری نقش اساسی را ایفا می کنند. تحقیقات نشان داده است که پلی مورفیسم های ژن های سایتوکاین ها در گسترش اختلالات خودایمن/ التهابی دارای نقش پاتوژنیک هستند. اینترلوکین 27 (IL-27)، به عنوان یک سایتوکاین جدید با اثرات پیش/ ضد التهابی، گزینه مناسبی برای مطالعه در زمینه بیماری های التهابی به شمار می آید. هدف از این مطالعه ارزیابی همراهی احتمالی پلی مورفیسم های ژن اینترلوکین 27 با حساسیت ابتلا به بیماری بهجت بود. مواد و روش ها: پلی مورفیسم های تک نوکلئوتیدی rs153109 A/G و rs181206 T/C از ژن IL-27 به ترتیب با روش های RFLP-PCR و ARMS-PCR در پنجاه نفر از ایرانیان مبتلا به بیماری بهجت و صد نفر از افراد سالم ایرانی مورد بررسی قرار گرفتند. توزیع الل ها و ژنوتیپ ها در بین این دو گروه با آزمون های χ^2 -square یا Fisher مقایسه و بررسی شد.

یافته ها: فراوانی ژنوتیپ rs153109AA و الل rs153109A در بیماران مبتلا به بیماری بهجت در مقایسه با گروه کنترل بیشتر بود (به ترتیب $p=0.034$ و $p=0.011$). فراوانی ژنوتیپ ها و الل های پلی مورفیسم rs181206 T/C در گروه بیماران تفاوت معناداری با افراد سالم نداشت.

نتیجه گیری: این یافته ها برای اولین بار نشان می دهند که پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی rs153109 A/G از ژن IL-27 ممکن است در حساسیت ابتلا به بیماری بهجت در جمعیت ایرانی نقش داشته باشد.

کلمات کلیدی: بیماری بهجت، پلی مورفیسم ژنی، اینترلوکین 27 (IL-27)